

KRIKA DEMOKRATIJE

I ILUSTRACIJA
NJENE STVARNOSTI

AbdulQadir bin AbdulAziz

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

**KRITIKA DEMOKRATIJE
I ILUSTRACIJA NJENE STVARNOSTI**

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

**Plav, Sandžak
džumadel-ula 1426. hidžretske
jun 2005. godine**

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Izdavač:

"K e l i m e t u l - H a q q"

Plav, Sandžak

www.kelimetul-haqq.com

www.kelimetul-haqq.org

kelimetul_haqq@hotmail.com

Ova knjižica je odlomak iz knjige

"El-džāmi' fi talebil-'ilm eš-šerif",

'AbdulQadira ibn 'Abdul'Aziza,

1. tom, 146-155. str.

Prijevod sa engleskog jezika:

Ebū Ahmed

Unos i prelom teksta:

Ebū Ahmed

Dizajn korice:

Ebū Merjem

Štampa:

"K e l i m e t u l - H a q q"

V A Ž N A N A P O M E N A !

Svako kopiranje i umnožavanje ove knjige
ili bilo kojeg njenog dijela
bez odobrenja izdavača je veoma
pohvaljeno i preporučljivo

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Rekao je Allāhov Poslanik Muhammed, sallallāhu 'alejhi we sellem:

"Najvrijedniji džihād je reći **riječ istine** pred nepravednim vladarem."¹

"Prvak šehīdā je Hamza, a potom čovjek koji dođe nepravednom vladaru, kaže mu **istinu** u lice, pa ga vladar ubije."²

"Neka nikoga od vas ne spriječi strah od ljudi da kaže istinu kada je vidi ili bude njen svjedok, jer mu **riječ istine** neće približiti čas smrti, niti mu umanjiti nafaku."³

---

¹ hadīth bilježe Ebū Dāwūd, et-Tirmidhī i Ibn Mādže u svojim ''Sunenima'' od Ebū Se'īda el-Hudrija i Ebū Umāme el-Bahilija

² hadīth bilježi Hākīm od Džābir ibn 'Abdullāha

³ hadīth bilježi imām Ahmed u svome ''Musnedu'' od Ebū Se'īda el-Hudrija

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

SADRŽAJ

PREDGOVOR IZDAVAČA.....	9
KRITIKA DEMOKRATIJE I ILUSTRACIJA NJENE STVARNOSTI.....	11
Korisna napomena: Grijesi ne postaju dozvoljeni nijjetom, već jedino posebnim šerī'atskim dokazom.....	13
Stvarnost demokratije.....	17
Porijeklo današnje demokratije.....	21
Stav islama o demokratiji, članovima parlamenta i onima koji glasaju za njih.....	25
DOSADAŠNJA IZDANJA "KELIMETUL-HAQQ"	57

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

PREDGOVOR IZDAVAČA

Hvala Allāhu, Gospodaru svih svjetova i neka je *salawāt* i *selām* na posljednjeg Allāhovog Poslanika i našeg predvodnika Muhammeda, na njegovu porodicu, ashābe i sve one koji ih u dobru slijede sve do Sudnjeg Dana.

A potom:

Ovo nije prvo (a, *inša'Allāh*, neće biti ni posljednje) djelo iz edicije "*Kelimetul-Haqq*" koje je vezano za demokratiju i taj širk savremenog doba, već o stavovima islamskih učenjaka po ovom pitanju možete ponešto saznati i u ostalim našim knjigama.

Također, za one koji su zainteresovani za ovu temu i za ispravan, dokazima potkrijepljen, islamski stav po ovom pitanju, objavili smo još nekoliko prevedenih radova iz ove oblasti, i to:

- knjiga "*Tewhīd el-hākimije*" od grupe autora,
- knjiga "*Demokratija je vjera...*" Ebū Muhammeda el-Maqdisija,
- knjiga "*Šubhe u pogledu propisa o demokratiji u islāmu*" od grupe autora
- knjiga "*Stav islāma prema demokratiji*" Sāliha Kurdija,

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

- knjiga "Obaveza suđenja po Allāhovom zakonu" od 'Abdul'Azīza bin Bāza (za one koji slijepo sijede vladine učenjake),

Molimo Allāha da obilato nagradi svakoga ko svojim trudom, vremenom i imetkom doprinese da se ova i slične knjige distribuiraju i dijele među muslimanima.

Molimo Uzvišenog Allāha da učini naša djela ispravnim, da ih učini samo radi Njegovog Lica iskrenim i da ne dozvoli da ni za koga u njima bude udjela, mimo Njega Uzvišenog.

Na kraju, molimo Allāha da primi naša dobra djela i da nas učini borcima za Njegov tewhīd, sve dok Ga ne sretnemo, a On bude zadovoljan nama.

"KELIMETUL-HAQQ"

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

KRIKA DEMOKRATIJE I ILUSTRACIJA NJENE STVARNOSTI

Ebū Hāmid el-Gazālī, Allāh mu se smilovao, je rekao:

"Znaj da se sva djela – iako su podijeljena u mnogo kategorija, kao što su: rad, govor, kretanje, guranje, uzimanje, razmišljanje, pamćenje i drugo što nije moguće nabrojati ni ispitati – ustvari mogu svesti na tri kategorije: grijesi, pokornost i mubāh djela (dozvoljene riječi i djela).

Prova kategorija: Grijesi. Oni ne mijenjaju svoju prirodu namjerom. Tako džāhil (neznalica) iz općenitosti riječi Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem:

"Djela su (vrednuju se) prema namjerama"

...misli da grijeh može biti pretvoren u dobro djelo dobrim nijenom, kao što je slučaj sa osobom koja ogovara čovjeka da bi pridobila srce drugog čovjeka, koja hrani siromaha tuđim novcem ili gradi školu, džamiju ili vojni kamp harām novcem, dok je njegova namjera da učini dobro. Sve ovo je džehl (neznanje). Dobar nijet nema efekta, tj. ne može nikako opravdati činjenje grijeha. Zapravo, njegova namjera da učini dobro lošim putem – što je suprotno zahtjevima šeri'ata – je sljedeće zlo (još jedan grijeh). Pa, ako je on svjestan ovoga – onda je on tvrdoglav u pogledu šeri'ata. Ali ako on nema znanja o tome – onda je on grijesan što je džāhil (neznalica), jer je traženje znanja obaveza svakom muslimanu. Štaviše, kad već dobre stvari mogu biti poznate kao takve jedino šeri'atom – kako zlo onda može biti dobro? Ovo je vrlo čudno..."

– sve dok nije rekao:

"Ono što se dā razumijeti je da ko god u neznanju namjerava da učini dobro putem grijeha – on neće biti opravdan, osim ako je nov

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

---

u islāmu i nema vremena u kome bi stekao znanje, a Uzvišeni Allāh je uistinu rekao:

فَاسْأَلُوا أَهْلَ الدُّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

"Pitajte one koji znaju, ako vi ne znate." ⁴ "

...dok el-Gazālī dalje nije rekao:

"Zato su njegove, sallallāhu 'alejhi we sellem, riječi: **"Djela se cijene prema namjerama"** ograničene samo na pokornost (dobra djela) i na mubāhe (dozvoljena djela), ali ne odnose se na grijeh. Ovo zato što dobro djelo može biti preokrenuto u grijeh nijjetom. Također, mubāh može biti pretvoren u grijeh (lošim) ili u pokornost (dobrim) nijjetom. Suprotno tome, grijeh nikada ne može biti pretvoren u pokornost (dobrim) nijjetom. Nijjet može jedino imati utjecaja na grijeh kada su drugi loši nijjeti pridodati tome djelu, koji će povećati težinu tog grijeha i njegove kobne posljedice, kao što smo spomenuli u knjizi Pokajanja.

Druga kategorija: Djela pokornosti (dobra djela). Ona su vezana za nijjete u pogledu osnove njihove čvrstoće i povećanja nagrade za njih. Provenstveno, čovjek treba imati nijjet da se tim dobrim djelom približi Allāhu Jedinom i nikome drugom, jer ako čovjek namjerava da se prikazuje (da čini rijā') – to djelo će time biti pretvoreno u grijeh. A što se povećanja nagrade tiče, to se dešava povećanjem dobrih nijjeta, jer čovjek može namjeravati više dobrih stvari jednim jedinim dobrim djelom. Ovakvo čovjek dobija nagradu za svaki nijjet, jer je za svaki od njih pripremljena nagrada. Onda će svaka nagrada biti uvećana deset puta, kao što je spomenuto u Qur'ānu..."¹

---

⁴ sūra en-Nahl, 43. ājet

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Dok el-Gazālī nije rekao:

*"Treća vrsta: Mubāhāt (dozvoljene riječi i djela). Svako pojedinačno mubāh (dozvoljeno) djelo može imati jedan ili više nijjeta, kojima to djelo može postati jedan od najboljih načina približavanja Allāhu i postizanja najvećih nagrada. Stoga, kako samo veliki gubitak čini onaj ko mubāhe čini bez nijjeta i nemarno, poput nepažljive stoke."*⁵

Korisna napomena:

**Griješni ne postaju dozvoljeni nijjetom,
već jedino posebnim šeri'atskim dokazom**

Znaj da grijeh nikada neće postati dozvoljen, niti se preokrenuti u dobro djelo nijjetom, prema spomenutom govoru Ebū Hāmida el-Gazālīja, Allāh mu se smilovao.

Također znaj da, ako je i dozvoljeno učiniti neke grijehe pod nekim posebnim, određenim okolnostima – to nije dozvoljeno izuzev specifičnim dokazom koji dozvoljava da se grijeh učini, a ne samo zbog dobrog nijjeta.

Na primjer:

- a) Laž je zabranjena i jedan je od *kebā'ira* (velikih grijeha). Međutim, ona je dozvoljena u tri situacije, zbog hadītha Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, a ne zbog samog nijjeta. Ove situacije, kada je dozvoljeno

---

⁵ *"Ihāj'Uulumid-Dīn"*, 4. tom, 388.-391. str.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

---

slagati, su: u ratu, kada se čini pomirenje ljudi i između muža i žene. ⁶

- b) Jedenje mesa uginulih životinja je zabranjeno i jedan je od velikih grijehā. Međutim, dozvoljeno je osobi koja je natjerana potrebom gladi, zbog teksta ājeta koji je u Knjizi Allāha Uzvišenog, a ne zbog nijjeta. Allāh Uzvišeni kaže:

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ
لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

"On vam jedino zabranjuje: strv i krv i svinjsko meso, i ono što je zaklano u nečije drugo ime, a ne u Allāhovo. A onome ko bude primoran, ali ne iz želje, tek toliko da glad utoli, njemu grijeh nije. – Allāh zaista prašta i milostiv je." ⁷

Ali, dokaz koji dozvoljava činjenje grijeha ograničava tu dozvolu na okolnost zbog koje je činjenje grijeha dozvoljeno (glad, prinuda,...) i ne smije biti predmet *qijāsa* (analogije).

Ja sam doista ovu korisnu stvar spomenuo zbog *fetwe* koju sam pročitao. Izdata je od strane jednog od današnjih šejhova, a to je 'Abdul'Azīz bin Bāz. U toj *fetwi* je on

---

⁶ hadīth bilježi Muslim, 3.857 od Ummu Kulthūm bint 'Uqbe, Allāh bio njome zadovoljan

⁷ sūra el-Beqare, 173. ājet

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

---

dozvolio muslimanu da bude kandidat za članstvo u zakonodavnom parlamentu u zemljama u kojima se sūdi ljudskim zakonima, sa *nijjetom* (namjerom) da poziva Allāhu u ovim parlamentima. On je to argumentirao hadisom: "*Djela su (cijene se) prema namjerama*".

Naime, u magazinu "*Liwā el-Islām*", u broju od 11. muharrema 1409. hidžretske godine (str. 7 u dodatku) pod naslovom: "*Nema grijeha pridružiti se parlamentu*", u odgovoru na pitanje u vezi dozvoljenosti kandidature za parlament i o stavu islama o korištenju glasačkih prava sa namjerom biranja onih koji pozivaju Allāhu i braće u vjeri da uđu u parlament, Bin Baz je dao *fetwu* rekavši:

"*'Djela su prema namjerama i svakome čovjeku pripada ono što je tim djelom namjerio'*. Zato, nema grijeha u pristupanju parlamentu, sve dok je namjera podržati Istinu i suprotstaviti se laži, jer ovo zahtjeva pomaganje Istine i biti uz one koji pozivaju Allāhu. Slično ovome, nema grijeha u korištenju glasačkog listića koji će pomoći da se izaberu pobožni, koji pozivaju Allāhu i pomažu Istinu i njene sljedbenike. A Allāh je Taj Koji daruje uputu." (Bin Bāzova *fetwa* je završena).

Rekao sam da je ova *fetwa* pogrešna, prema onome što smo naveli od el-Gāzaliya da grijesi ne postaju dozvoljenim samim *nijjetom* (namjerom). Osim toga, kufr je najveći od (svih) grijehova. Pa, ako je pristupanje parlamentu kufr – to neće postati dozvoljeno dobrim *nijjetom*.

Ovo je zbog činjenice da je parlament sredstvo putem kojega je primjenjen demokratski sistem. Stoga, poznavanje propisa o učešću u parlamentu ili biranju članova zavisi od

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

---

poznavanja stava o demokratiji, stava koji opet zavisi od poznavanja njene stvarnosti. Ovo stoga što fetwa zapravo znači znati određenu islamsku dužnost u određenom okruženju. Tako ćemo početi sa ilustracijom stvarnosti demokratije, a onda islamskog sūda o njoj i islamskom stavu o učešću u parlamentu, Allāh nam uputu podario.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

STVARNOST DEMOKRATIJE

Ibn Tejmije, Allāh mu se smilovao, je rekao:

*"Faqīhi (učenjaci islamskog prava) su rekli: 'Naziva ima tri vrste: jedna vrsta su imena onoga što je poznato u šeri'atu, kao namāz i zekāt; jedna vrsta su imena onoga što je poznato u jeziku (Arapā), kao Sunce i Mjesec; a jedna vrsta su imena onoga što je poznato u običaju naroda, kao što je riječ el-qabd...' "*⁸

Pošto riječ "demokratija" nije spomenuta u šeri'atu i nije poznata u jeziku Arapa – potrebno je obratiti se običaju naroda koji su tu riječ ustanovili, da bi se saznalo njeno značenje i njena stvarnost.

U vezi ovoga je Ibnul-Qajjim u djelu "Ahkām el-Mufti", tj. u djelu koje sadrži pravila kojih se treba pridržavati muftija (onaj koji donosi pravna rješenja, fetwe) rekao:

*"Muftiji nije dozvoljeno da izda fetwu o potpisivanju ugovora, prisegama, zavjetima ili drugim stvarima, koje su vezane za riječ (tj. treću vrstu imena) na osnovu onoga što on obično razumije iz ovih riječi i bez poznavanja običaja naroda koji ih govori. Zato, on fetwe treba primijeniti na ono što je u običaju naroda i što narod zna, pa čak i ako je ono suprotno pravoj stvarnosti ovih riječi. Ali, kad god on ne postupi ovako – odvešće sebe i ostale u zabludu."*⁹

---

⁸ "Medžmū'ul-Fetāwā", 13. tom, 28. str. On je ovo ponovio i na drugim mjestima ("Medžmū'ul-Fetāwā", 7. tom, 286. str. i 19. tom, 523. str.

⁹ "I'lāmul-Muweqqi'in", 4. tom, 228. str.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Sve ovo je o obavezi traženja značenja pojma demokratije kod onih koji su je zasnovali, u cilju da se sazna njeno značenje. Ovo stoga da niko ne bi rekao da je ono što on pod time misli - *šūra*¹⁰ ili neka druga imena kojima su izgubljeni stvarnost demokratije, a zatim i propis islāma u vezi te njene stvarnosti.

Kako je "*demokratija*" zapadnjačka terminologija, neophodno je - na osnovu gore spomenutog uvoda - obratiti se (za njeno značenje) njenom narodu (koji ju je i izmislio), da bismo znali njeno značenje, a od čijeg poznavanja zavisi islamski stav o njoj.

Značenje demokratije je *vladavina naroda; i to da je vladavina apsolutna i vrhovna, koja nije podređena nijednoj drugoj vlasti. Ova vlast se sastoji iz prava naroda da bira svoje vođe (predstavnike) i da donosi kakav god zakon poželi.*

Narod obično sprovodi ovu vlast kroz delegacije, biranjem poslanika koji će ih predstavljati u parlamentu i sprovoditi vlast u njihovo ime. Spomenuto je u "*Enciklopediji Politike*" da su "*...svi demokratski sistemi zasnovani na jednoj ideologiji - da je vlast pripisana narodu, kome pripada vladavina. U zaključku, demokratija je princip vladavine naroda.*"¹¹

---

¹⁰ Islamsko konsultovanje

¹¹ "*Enciklopedija politike*", sabrao 'AbdulWehhāb el-Kilālī, 2. tom, 756. str.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Definišući poslaničku demokratiju, autor te knjige ('AbdulWehhāb el-Kilālī) je također rekao:

"To znači da narod - kome vladavina pripada - ne sprovodi vlast, donoseći zakone sām (narod lično). Ne, nego oni to pravo donošenja zakona i odlučivanja povjeravaju poslanicima, koje oni biraju na određeni period i time ih postavljaju da ih predstavljaju u sprovođenju ove vlasti u njihovo ime. Zbog toga, u parlamentarnoj demokratiji, parlament je taj koji predstavlja vladavinu naroda. On je također taj koji izražava njihovu volju putem onoga što se donese od zakona i propisa. Historijski, ovaj sistem je zasnovan u Engleskoj i Francuskoj; onda je od njih prenešen na ostale države."^{11 12}

Iz gore spomenutog postaje jasno da se demokratija svodi na vladavinu naroda, koja se uglavnom ogleda u apsolutnom pravu na donošenje zakona, tj. na vlast naroda koja nije potčinjena nijednom drugom autoritetu.

Slijede neke od definicija vladavine...

Dr 'AbdulHamīd Mitwalli – profesor prava – je rekao:

"U vladajućim sistemima, demokratija je ustanovljena kao princip 'vladavine naroda'. Pored toga, prema njoj definiciji, narod je vrhovni autoritet nad kojim nema autoriteta."^{11 13}

---

¹² *"Enciklopedija politike"*, sabrao 'AbdulWehhāb el-Kilālī, 2. tom, 75. str.

¹³ *"Vladajući sistemi u zemljama u razvoju"*, Dr Mitwalli, izdanje 1985., 625. str.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Džozef Frankel – zapadnjački političar – je rekao: *"Vladavina u slučaju demokratije znači vrhovni autoritet, koji ne priznaje ikakav autoritet da je nad njom, niti iko ima pravo na preispitivanje njenih odluka. Ovo fundamentalno značenje nije bilo podložno promjeni kroz posljednje periode. Tu je i opis vladavine naroda Žan Boudana iz 1576., koji sadržava definiciju: "Vladavina naroda je najviši autoritet, koji nije ograničen zakonom" i koja ostaje tačna sve do dan-danas. Ipak, značenje vladavine koje je Boudan pripisao plemićima u njegovo doba, zaista se kasnije prenijelo na narod."*¹⁴

---

¹⁴ "Međunarodni odnosi", Džozef Frankel, "Tuhama Publishing" 1984., 25. str.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

PORIJEKLO DANAŠNJE DEMOKRATIJE

Temelji demokratije su udareni od strane Francuske Revolucije 1789. godine. Međutim, parlamentarni sistem je zasnovan u Engleskoj jedno stoljeće prije toga. Ideološki, princip vladavine naroda - koji je osnova demokratske škole mišljenja - se razvio decenijama prije Francuske Revolucije. Ovo se pojavilo u pisanjima *John Lock*-a, *Montesquieu*-a i *Jean Jacque Rousseau*-a, koji su utemeljili teoriju društvenog ugovora, koji je osnova teorije vladavine naroda.

Ovo je bila reakcija i rat protiv teorije božanskog izaslanstva (delegiranja), koja je bila rasprostranjena u Evropi u trajanju od oko deset stoljeća. Ova je teorija proglašavala da kraljevi vladaju izborom i delegacijom (izaslanstvom) od strane Boga. Kao posljedica ovoga, kraljevi su posjedovali apsolutnu vlast, podržani u ovome od strane svećenika (rimske katoličke crkve).

Zaista su evropski narodi žestoko patili od apsolutističke vladavine. Prema tome, vladavina naroda je za njih bila najbolja alternativa, kako bi našli izlaz iz totalitarne vladavine kraljeva i svećenika, koji su vladali izaslanstvom od Boga - kao što su tvrdili. Zbog toga, demokratija je prvobitno bila utemeljena kao protest protiv Božije vlasti i da bi podarila svu vlast čovjeku, da sam uređuje svoj sopstveni način života i zakone bez ikakvih ograničenja.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Tranzicija od teorije izaslanstva od Boga do teorije o vladavini naroda nije bila mirni proces. Ne, već se ona desila putem jedne od najkrvavijih revolucija na svijetu, a to je bila Francuska Revolucija 1789., koja je imala za svoj moto: *'objesi posljednjeg kralja o crijeva posljednjeg svećenika'*.

Dr Sefer el-Hawālī je rekao:

*'Francuska Revolucija se završila nekim veoma važnim rezultatima. Zaista je tamo, po prvi put u historiji kršćanske Evrope, rođena ne-religijska republikanska država. Njena filozofija je bila zasnovana na vladanju u ime naroda umjesto u ime Boga, na slobodi vjerovanja umjesto katoličanstva, na individualizmu umjesto da bude ograničena religijskim dirigovanjem i na propisima, načinjenim od strane ljudi, umjesto odluka crkve.'*¹⁵

Teorija vladavine naroda i njeno pravo da propisuje zakone se zaista pojavila u principima Francuske Revolucije i njenom vladajućem sistemu. Tako Šesti član deklaracije o pravima iz 1789. godine glasi:

'Zakon je izraz volje naroda.'

Ovo znači da zakon nije izraz volje crkve ili volje Boga. U deklaraciji prava čovjeka, koja je izdata zajedno sa Francuskim vladajućim sistemom 1793. godine, Dvadeset peti član glasi:

*'Vladavina je usredsređena na narod.'*¹⁶

---

¹⁵ *'Sekularizam'*, Dr Sefer el-Hawālī, izdanje Univerziteta "Ummul-Qurā", 1402. godine hidžretske.

¹⁶ Citirano iz knjige *'Principi vladajućeg sistema'*, Dr Sejjid Sabrī, 52. str.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Zbog ovoga je Dr 'AbdulHamīd Mitwalli rekao:
*"Smatra se da su principi Revolucije iz 1789. osnova zapadnih, demokratskih principa."*¹⁷

---

¹⁷ *"Vladajući sistemi u zemljama u razvoju"*, 30. str.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

STAV ISLAMA O DEMOKRATIJI, ČLANOVIMA PARLAMENTA I ONIMA KOJI GLASAJU ZA NJIH

Stav islama o demokratiji zavisi od činjenice da je u njoj vladavina za narod i da se slaže sa značenjem vladavine: vrhunske vlasti, koja ne priznaje nijednu drugu vlast (autoritet) da bude viša od nje, zato što njena vlast proizilazi iz same sebe. Stoga, ona čini ono što ona hoće i propisuje ono što ona hoće, ne odgovarajući ni pred kim.

Ali, ovo je svojstvo Allāha Uzvišenog, i On Uzvišeni je rekao:

وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

"A Allāh sudi! Niko ne može presudu Njegovu pobiti, i On brzo račun sviđa." ¹⁸

On je, Uzvišeni, također rekao:

إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ

"Uistinu, Allāh propisuje što On hoće." ¹⁹

Kao što je On, Uzvišeni, rekao:

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

"Allāh radi ono što hoće!" ²⁰

---

¹⁸ sūra er-Ra'd, 41. ājet

¹⁹ sūra el-Mā'ide, 1. ājet

²⁰ sūra el-Hadždž, 14. ājet

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Na osnovu ovoga, zaključujemo da demokratija svojstvo *ulūhijjeta* (božanstva) pripisuje čovjeku, dajući mu apsolutno pravo da propisuje zakone. Zbog toga, ona ga je učinila *ilāhom* (bogom) pored Allāha i Njegovim partnerom u pogledu prava donošenja zakona stvorenjima. Ovo je, bez sumnje, *kufr ekber* (veliki kufr, tj. kufr koji osobu izvodi iz okvira islāma). Da se izrazimo preciznije, novi bog u demokratiji je čovjekova strast, koja ozakonjuje sve ono što on zamisli i poželi, ne bivši ograničen ničim.

Allāh Uzvišeni je rekao:

أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا أَمْ تَحْسَبُ
أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ
سَبِيلًا

"Kaži ti Meni, hoćeš li ti biti čuvar onome koji je strast svoju za boga svoga uzeo? Misliš li ti da većina njih hoće da čuje ili da nastoji shvatiti? Kao stoka su oni, čak su još dalje s Pravog puta skrenuli." ²¹

Ovo demokratiju čini samo-utemeljenom religijom, u kojoj je vladavina za narod. Nasuprot ovoga, u islamu vladavina (vlast) pripada Allāhu Uzvišenom, kao što je rekao Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem:

"Vladar je Allāh, Uzvišeni i Slavljeni." ²²

---

²¹ sūra el-Furqān, 43. i 44. ājet

²² Hadīth bilježi Ebū Dāwūd u svome "Sunenu", u knjizi edeba (postupaka) i ocijenjen je kao *sahih* (vjerodostojan)

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Da bi prikazao ono što demokratija obuhvata u pogledu pripisivanja božanstva čovjeku, profesor Ebul-A'lā el-Mewdūdī je rekao:

"Pravila zapadne civilizacije: Zaista je moderna civilizacija – pod sjenkom od koje je zasnovan današnji sistem života, sa svim svojim različitim ograncima vjerovanja, ponašanja, ekonomije, politike i kulture – zasnovana na tri temelja, a to su sljedeći principi: sekularizam, nacionalizam i demokratija..."

...sve dok el-Mewdūdī dalje nije rekao:

"Što se trećeg temelja tiče, to je demokratija ili pripisivanje božanstva čovjeku. Pridruživanjem dva prethodna principa, slika koja u svoj okvir obuhvata patnje i iznurenost svijeta postaje kompletna. Ja sam doista maloprije spomenuo da je značenje demokratije u modernoj civilizaciji vladavina većine. Ovo znači da su stanovnici mjesta slobodni u pogledu onoga što ispunjava njihovo blagostanje i da zakon ovakvog mjesta proizilazi iz njihovih strasti..."

...sve dok nije rekao:

"...i ako sada razmislimo o tri principa, uvidjećemo da je sekularizam zaista oslobodio narod od obožavanja Allāha, od pokoravanja Njemu, od straha od Njega i od utemeljenih ograničenja ponašanja. On im je također omogućio da lutaju gdje god oni požele, i učinio ih je robovima samih sebe (svojih strasti) bez polaganja računa i pred kim.

Onda je došao nacionalizam da im dā velika puna usta vina i egoizma, ponosa, bespravnog prisvajanja i nepoštovanja prema drugima.

Konačno, demokratija je došla da ovog čovjeka - nakon što mu je data sva sloboda i nakon što je učinjen robom svojih prohtjeva i opsjednut strašću egoizma – ustoliči na prijestolje božanstva. Tako

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

---

mu je demokratija dala punu vlast propisivanja i donošenja zakona i njemu na uslugu stavila vladajući sistem sa svim svojim potencijalima, u cilju da ispuni sve što on zahtjeva.'

Tada je el-Mewdūdī rekao:

'Zato ja otvoreno kažem muslimanima: 'Nacionalistička, sekularistička demokratija se suprotstavlja vjeri i 'aqidi koju ste prigrlili. Pa, ako joj se predate, to će biti kao da ste bacili Allāhovu Knjigu za svoja leđa; a ako uzmete učešća u njenom utemeljenju ili potpomaganju, zaista ste izdali vašeg Poslanika, koga je Jedini poslao vama...'

...sve dok nije rekao:

*'Gdje god je ovaj sistem prisutan, mi tu ne vidimo da ima islama, a gdje god je islam prisutan, tu nema mjesta za ovaj sistem.'*²³
(el-Mewdudijev govor je završen)

Nakon ovog govora, ono što ostaje za čitaoca da zna je da je el-Mewdūdijeva grupa, *Džemātul-Islāmī* u Pakistānu, uzela demokratiju kao metodologiju i učestvovala je na parlamentarnim izborima u Pakistānu – koji je sekularistička država – za vrijeme el-Mewdūdijevog života, nakon njegove smrti i sve do danas.

Allāh Uzvišeni je rekao:

لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

---

²³ Iz knjige nazvane *'Islam i moderna civilizacija'* od el-Mewdūdija

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

"Zašto govorite ono što ne radite? O, kako je Allāhu mrsko da govorite ono što ne radite!" ²⁴

Allāh je također rekao:

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

"Zar da od drugih tražite da dobra djela čine, a da pri tome sebe zaboravljate, vi koji Knjigu učite? Zar se opametiti nećete?" ²⁵

Kako je narod taj kome u demokratiji pripada vlast, i kako je narod onaj koji tu vlast sprovodi putem svojih izabranika u parlamentu, stoga obe skupine zapadaju u kufr – članovi parlamenta i oni od ljudi koji njih odabiraju za ove pozicije.

A što se tiče poslanikā, razlog njihovog kufra je to što su oni zapravo oni kojima pripada primjenljiva vlast i jer su oni ti koji za narod donose zakone mimo Allāha, bilo to pravljenjem (izmišljanjem) zakona, njihovim propisivanjem ili pristajanjem na njih.

Pored toga, svi moderni, sekularni vladajući sistemi izjavljuju da "*zakonodavna vlast pripada parlamentu*", zvao se ovaj parlament – Dom naroda, Nacionalni savjet, Kongres, Zakonodavno vijeće, ili nekako drugačije.

---

²⁴ sūra es-Saff, 2. i 3. ājet

²⁵ sūra el-Beqare, 44. ājet

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Ovo poslanike postavlja za partnere Allāhu, Slavljenu i Uzvišenu, u Njegovom *rububijetu* (gospodarstvu, tj. Njegovom pravu da bude jedini Zakonodavac za ljudski rod, a to je jedno od Njegovih djela).

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ
"Zar oni da imaju bogove koji im propisuju da vjeruju
ono što Allāh nije naredio?" ²⁶

Vjera – prema jednom od njenih značenja – je životni sistem ljudi, bio on istinit ili lažan, zbog Njegovih riječi:

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ
"Vama vaša vjera, a meni - moja!" ²⁷

Tako je Allāh, neka je Hvaljen i Slavljenu, nazvao *kufri* na kome su oni bili – *vjerom*.

Stoga, svako ko propisuje zakone za narod, uistinu je sebe postavio njima za boga i sebe učinio partnerom Allāhu, subhānehu we te'ālā. Argument u vezi kufra ovih poslanika je taj da su oni – propisivanjem zakona za narod – sebe postavili bogovima pored Allāha, subhānehu we te'ālā, a to je upravo *kufri* spomenut u Njegovim riječima:

---

²⁶ sūra eš-Šūra, 21. ājet

²⁷ sūra el-Kāfirūn, 6. ājet

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ
إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ
دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَعُولُوا أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

"Reci: 'O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi, i nama i vama zajedničke: da se nikome osim Allāhu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allāha, bogovima ne držimo!' Pa ako oni ne pristanu, vi recite: 'Budite svjedoci da smo mi muslimani!' " ²⁸

Zaista je *rububijjet* (gospodarstvo) spomenut u ovom ajetu u pogledu propisivanja zakona mimo Allāha, isti kao i *rububijjet* spomenut u Njegovim riječima:

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ

"Oni (Židovi i kršćani) su uzeli svoje svećenike i svoje monahe za bogove mimo Allāha." ²⁹

Adijj ibn Hātīm, Allāh bio zadovoljan njime, koji je bio kršćanin, pa onda primio islam, je rekao:

"Došao sam Allāhovom Poslaniku, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, dok je on učio suru *et-Tewbe*, pa je došao do ajeta:

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ

'Uzeli su svoje svećenike i svoje monahe za bogove mimo Allāha.'

Ja sam rekao: 'O, Allāhov Poslaniče, mi njih nismo uzeli za bogove.'

---

²⁸ sūra Āli 'Imrān, 64. ājet

²⁹ sūra *et-Tewbe*, 31. ājet

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

On, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao: 'Jeste. Zar vam oni nisu dozvoljavali ono što vam je Allāh zabranio i zabranjivali vam ono što vam je Allāh dozvolio, pa ste im se vi u tome pokoravali?'

Rekao sam: 'Jesu.'

On reče: 'To je vaše obožavanje njih.' ''³⁰

U vezi tumačenja ovog ajeta, el-Alusi je rekao:

"Većina od mufessira je rekla: 'Značenje 'gospodari' nije zbog njihovog vjerovanja da su njihovi svećenici i monasi bili bogovi kosmosa, već je značenje to da su im se oni pokoravali u onome što su oni naređivali i zabranjivali.' ''

Sve ovo dokazuje da ko god propisuje ljudima zakone mimo Allāha, bili to židovski rabini, kršćanski monasi ili poslanici u parlamentu, je sebe postavio za njihovog boga, a to je dovoljno za jasan kufr. Pa, ako je iko od ovih poslanika zadovoljan ovim parlamentarnim poslom (radom, djelovanjem) širka, ili učestvuje u njemu, njegov kufr je jasan, bez imalo sumnje.

A što se tiče poslanika koji tvrdi da on nije zadovoljan time i da je on ušao u parlament jedino radi da'we i reforme – on je također kāfir. Ono što on govori nije ništa drugo do trik, kojim on želi obmanuti laike i ljude koji nemaju znanja i to je štit kojim on sebe brani. Razlog (koji stoji) iza njegovog kufra je taj da je njegov ulazak u parlament priznavanje legalnosti (zakonitosti) njihovih aktivnosti, tj. odlazak za sūd ljudskim strastima (izmišljenim zakonima) i

---

³⁰ hadith su zabilježili imām Ahmed i et-Tirmidhī, koji ga je ocjenio vjerodostojnim (*sahih*)

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

---

to je pridržavanje njegovih principa i principa sistema, kroz koji su parlamenti i uspostavljeni. Tako je sve ovo dobrovoljni odlazak tāgūtu za sud, što osobu koja to učini čini kāfirom, jer Allāh, subhānehu we te'ālā, kaže:

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ

"Ma u čemu se razilazili, treba da presudu dā Allāh." ³¹

Nasuprot ovome, demokratija izjavljuje:

"Ma u čemu se razilazili, presudu treba da daju izaslanici naroda u parlamentima ili većina naroda na referendumu."

Svi poslanici u parlamentu se pridržavaju ovog kafirskog principa, a ako pokažu i najmanje suprotstavljanje njemu, oni će biti isključeni iz parlamenta, prema njegovim uredbama (propisima).

Prema tome, po nama, ko god ispoljava (manifestuje) kufir, mi ćemo nad njime ispoljiti *tekfīr* (tj. ocjenjivanje osobe nevjernikom).

Ovi parlamenti su zasnovani na nevjerovanju u Allāhove ajete, jer je njihov primarni zadatak da propisuju zakone pored Njega, subhānehu we te'ālā. Zato, ko god sjedi sa njima je poput njih u kufriu. A šta je sa osobom koja se pokorava njihovim zakonima? Zaista je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao:

"Pa, ko se bude sačuvao sumnjivih stvari - sačuvao je svoju vjeru i čast." ³²

---

³¹ sūra eš-Šūra, 10. ājet

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Pa šta onda reći za osobu koja se ne čuva kufra, poput ovih predstavnika? Kako može njihova vjera ostati sačuvana? I zašto oni žele da se ljudi uzdrže od napadanja njihove časti, dok su oni pomiješani s kufrom?

Postoji i drugo djelo kufra koje poslanici čine, koga neki ljudi nisu svjesni. Njihov posao nije samo preuzimanje odgovornosti i autoriteta propisivanja zakona pored Allāha. Ne, već svi moderni, sekularistički vladajući sistemi iznose da je parlament taj koji daje odbranu i potvrdu generalnoj politici zemlje i nadgleda aktivnosti vlasti koja izvršava zakone, a to je vlada, a ta vlada je odgovorna pred parlamentom.

Ovo znači da je sav kufr koji vlada sprovodi – poput vladanja ljudski načinjenim zakonima i slijeđenja sekularističke, ateističke metode u vanjskoj i unutarnjoj politici, u obrazovanju, medijima, ekonomiji i drugome – odlučen od strane poslanika, koji vladama daje dozvolu da ih sprovodi. Zapravo, oni imaju pravo da vladu pozovu na odgovornost, ako ona zastrani od ovog kufra, a nema sumnje u kufr osobe koja priznaje kufr ili dozvoljava njegovo sprovođenje.

Sām Bin Bāz je, komentarišući četvrtu stvar od deset stvari koje poništavaju islam (izvode iz vjere), koje je sabrao šejhul-islām Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rekao:

'Isto tako, u ovo (tj. u četvrtu stvar koja izvodi iz vjere) spada – svako ko vjeruje da je dozvoljeno vladati drugim zakonom mimo

---

³² Muttefekun 'alejh

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Allāhovog šeri'ata u poslovanju (mu'amellātu), hudūdu (kaznenom pravu), ili nečemu drugom. Zapravo, čak i ako on ne vjeruje da je ovo bolje od suđenja po šeri'atu, zbog dozvoljavanja ovoga, on je ohalālio ono što je Allāh oharāmio po idžmā'u (konsenzusu); a svako ko ohalāli ono što je Allāh zabranio i što je poznato iz vjere, kao blud, vino, kamatu i vladanje nečim drugim mimo Allāhovog šeri'ata – on je kāfir po idžmā'u (svih) mislimana.^{11 33}

U dodatku na ovo, u svom eseju "*Kritika arapskog nacionalizma*", Bin Bāz je vladanje ljudskim zakonima opisao kao:

"Ovo je veliko zlo, jasan kufr i ispoljavanje riddeta (otpadništva).^{11 34}

Tako su poslanici odgovorni za ustrajavanje vlada na vladanju ljudskim zakonima. Slično ovome, oni su odgovorni za propisivanje novih zakona. Ali oba zadatka su od jasnog velikog kufra, "tmine jedna nad drugom."

Ovo je sve da bi se prikazali razlozi za kufr poslanikā, onoga koji je zadovoljan njima, a i "protivnika" koji izjavljuje da im je prišao radi islamske da'we.

Zaista sam došao do saznanja da je od ovih "protivnika", za vrijeme njihovog rada u parlamentu, traženo da daju zakletvu parlamentu, koja je sadržavala

---

³³ "*The Islamic Research Magazine*", izdaje Stalna Komisija za da'wu i fetwe u Saudijskoj Arabiji, br. 7, 17. i 18. str.

³⁴ "*Kritika arapskog nacionalizma*", str. 50.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

---

priznavanje i poštovanje vladajućeg sistema i zakona. Oni su dali zakletvu i dodali na to:

"...ali ne na nepokornost (tj. Allāhu)." ³⁵

Ali ovo ih ne izvodi iz kufrā; zapravo ovo je dodatak na kufr, jer je to potcjenjivanje Allāhove vjere.

Riječi:

"...ali ne na nepokornost..."

- izgovaraju se samo za vrijeme davanje prisege na vjernost onima koji nad muslimanima vladaju Allāhovom Knjigom i sunnetom Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem:

"...ali ne na nepokornost (Allāhu)",

- kao što je spomenuto u hadīthu.

---

³⁵ Tj. da se kunu na slijeđenje kāfirskog zakona, ali se (navodno) ne obavezuju na nepokornost. Ovo su riječi onih koji daju prisegu vladaru muslimanu, koji će njima vladati Allāhovim Zakonom, ali oni (čak i tada) ograničavaju tu svoju pokornost samo na dozvoljene stvari (*"...ali ne na nepokornost..."*). Ali, zaklinjanje parlamentaraca da će priznati, uvažavati kāfirski zakon, njemu se pokoravati, sprovoditi ga i nove zakone izmišljati, uz sve to se praviti "nedužan", pa tu svoju pokornost nevjericima i to svoje otimanje Allāhovog prava (da Jedini sūdi Svojim robovima) ograničavati riječima: "Kunem se na... ali ne na nepokornost"...? Iz ovoga bi neko mogao zaključiti da parlamentarci čine djela pokornosti Allāhu svojim radom tamo, a sav njihov rad u tom parlamentu je sāmī kufr, a ne prosto nepokornost! (napomena izdavača)

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Međutim, ovo ne smije biti rečeno dok se priznaje širk. Zato, onaj ko kaže:

"...ali ne na nepokornost..."

...dok priznaje širk – a to njegovo priznanje širka je povinovanje ljudskom vladajućem sistemu i zakonu – on je onda potcjenio Allāhovu vjeru, kao osoba koja kaže:

"Ja svjedočim da je Mesih (Isus) Božji sin, ali ne na nepokornost."

To je sve što se tiče poslanikā.

A što se tiče ljudi koji glasaju za njih, oni također čine kufr, zato što njih, prema parlamentarnoj demokratiji, u stvarnosti biraju glasači da bi ovi sproveli vladavinu širka – donošenje zakona mimo Allāha - u njihovo ime. Tako glasači daju poslanicima pravo da sprovedu širk, i postavljaju ih – putem glasanja – kao zakonodavne gospodare pored Allāha. Allāh Uzvišeni kaže:

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ
بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

"On vam neće narediti da meleke i vjerovjesnike bogovima smatrate. Zar da vam naredi da budete nevjernici, nakon što ste postali muslimani?" ³⁶

Pa ako osoba koja uzme meleke i poslanike za gospodare postaje kafir, šta je onda sa osobom koja uzme poslanike za gospodare? Isto tako, ovo je takođe sadržano u Njegovim riječima:

---

³⁶ sūra Āli 'Imrān, 80. ājet

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ
إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ
دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَعُولُوا أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

"Reci: 'O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke: da se nikome osim Allāhu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allāha, bogovima ne držimo!' Pa ako oni ne pristanu, vi recite: 'Budite svjedoci da smo mi muslimani!'." ³⁷

Stoga, uzimanje ljudi za gospodare mimo Allāha je širk i nevjerovanje u Allāha, a to je ono što čine oni koji glasaju za poslanike.

Profesor Sejjid Qutb, Allāh mu se smilovao, je rekao u vezi prethodnog ājeta:

"Zaista ljudi, u svojim sistemima na zemlji, uzimaju jedni druge za gospodare mimo Allāha. Ovo se dešava u najrazvijenijim demokratijama kao i u najnazadnijim diktatorstvima... Zaista je primarni kvalitet rububijeta pravo uspostavljanja 'ibādeta Allāhu, pravo uspostavljanja sistema, škola mišljenja, šeri'ata, zakona, vrijednosti i standarda. Ali je ovo pravo, u svojim sistemima na zemlji, uzurpirano od strane nekih ljudi, u nekim aspektima. Također je odlučivanje predato grupi među ljudima u vezi svake moguće situacije. Grupa ljudi, koja drugima nameće svoje zakone, standarde, vrijednosti i koncepcije (ideje, zamisli), su gospodari zemlje koje neki ljudi uzimaju za gospodare mimo Allāha, i dozvoljavaju im da proglašavaju (sebi pripisuju) ulūhijet i rububijet. Zbog ovoga, oni njih obožavaju mimo

---

³⁷ sūra Āli 'Imrān, 64. ājet

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Allāha, iako pred njima ne čine ni sedždu ni rukū', jer obožavanje nije pripisano nikome drugome, već samo Allāhu...''

...sve dok nije rekao:

"A islām, sa ovim značenjem, je vjera za Allāha, i sa kojom je svaki poslanik došao od Allāha. Zaista je Allāh slao poslanike sa ovom vjerom da izvedu ljude iz obožavanja (Allāhovih) robova u obožavanje Allāha i iz dhulma robova u pravdu Allāha. Zato, ko god se okrene od nje – nije musliman, prema Allāhovom svjedočenju, ma koliko nerazumni pogrešno tumačili i zalutali obmanjivali.

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

"Allāhu je prava vjera jedino – islam." ³⁸ ³⁹

Ovo je što se tiče ilustracije razloga za kufr glasača.

Ovi sekularistički parlamenti, u kojima se ostvaruje propisivanje kafirskih zakona, njihovo dozvoljavanje i, zapravo, pojačavanje njihove sprovedbe, su danas slični mušričkim hramovima, u kojima su oni postavljali svoje vladare i praktikovali svoje paganske i mušričke rituale.

Zato, ko god pomaže formiranje ovih parlamenata - bilo uzimanjem učešća u njima, kao što to rade poslanici, bilo biranjem poslanikā, kao što to čine glasači, bilo njihovim uljepšavanjem ljudima – je kāfir.

---

³⁸ sūra Āli 'Imrān, 19. ājet

³⁹ ''Fī Dhilālil-Qur'ān'', 1/406., 407.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Primjenjivanje ovih propisa na pojedince mora biti u skladu sa propisima tekfira, spomenutim u drugom poglavlju ove knjige.⁴⁰ Također, širenje znanja o pravilu ove primjene je obaveza onima koji su uključeni u islamsko znanje i da'wu, da bi oni koji trebaju biti uništeni – mogli biti uništeni nakon jasna dokaza, i da bi oni koji treba da nastave da žive – mogli nastaviti da žive nakon jasna dokaza.

O braćo, demokratija i domovi parlamenata su vjera kafira i njihovih strasti. Zato, zadovoljstvo ulaženjem u njihovu vjeru i njeno slijedenje znači izlazak iz okvira islama. Allāh Uzvišeni je rekao:

يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا

"...ili će vas na silu u svoju vjeru obratiti, i tada nikada nećete ono što želite postići!"⁴¹

I rekao je Allāh:

---

⁴⁰ Pravilo tekfira koje je pisac spomenuo i koje je jedno od principa ehliš-sunneta wel-džemā'ata u pogledu primjene tekfira na pojedinca, definisano je i objašnjeno u istoj knjizi iz koje je uzeto i ovo poglavlje o demokratiji, od šejha 'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīza ''*El-Džeme'a fi Tālibil-'Ilm eš-Šerīf*', str. 485.

Napomena izdavača: U vezi uslova i prepreka tekfira pogledaj knjigu šejha Ebū Muhammeda el-Maqdisija ''*Uvjeti, prepreke i uzroci tekfira*'', koja je prevedena na bosanski jezik

⁴¹ sūra el-Kehf, 20. ajet

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

وَلَيْنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِّن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَّمِنَ
الظَّالِمِينَ

"A ako bi se ti za njihovim željama poveo, kada ti je već došla Objava, tada bi ti sigurno nepravedan bio." ⁴²

وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ

"A nevjernici su nasilnici (oni koji čine nepravdu)." ⁴³

Zato, ne okreći leđa, kao kāfiri i murteddi, i ne dozvoli da te šejtān zavede i da ti dā nadu u uspostavljanje šeri'atskih zakona putem ovih kuća kufra. Allāh, subhānehu we te'ālā, kaže:

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

"On im obećava i primamljuje ih lažnim nadama, a ono što im šejtān obeća samo je obmana." ⁴⁴

Slično tome, demokratija je vjera Amerike (i zapadnih zemalja generalno), koja sebe predstavlja zaštitnikom demokratije u svijetu. Američki Kongres (parlament) je donio zakon, koji kao svoj uslov ima - primjenu demokratije u zemljama koje zatraže američku pomoć. Ovo je zato što je demokratski sistem jedan od najlakših načina, koji (svojim zakonima) Americi daje mogućnost da se miješa u poslove (drugih) država. Ovo se dešava pridobijanjem članova zakonodavnog tijela (parlamenta), i činjenjem da određeni

---

⁴² sūra el-Beqare, 145. ājet

⁴³ sūra el-Beqare, 254. ājet

⁴⁴ sūra en-Nisā', 120. ājet

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

---

kandidati uspiju na izborima zavođenjem masa novcem (Italija, Iran, Rusija, itd.).

Zaista se Amerika umiješala u mnoge zakonodavne izbore; na primjer njeno uplitanje u italijanske izbore 1947. godine, godine u kojoj je američki predsjednik Truman proglasio svoj poznati princip, koji je ozakonio formiranje američkih tajnih obavještajnih službi, da potroše preko 70 miliona dolara da učine da Kršćanska Demokratska Stranka pobjedi, a da Komunistička Partija izgubi. Amerika je ovo javno objavila i ponosila se time. Amerika se ponovo umiješala u italijanske izbore 1976. godine, u kojoj je američki državni sekretar Henri Kisindžer objavio svoj poznati princip, u cilju da se umiješa u italijanske izbore.

Ovo je vjera Amerike, vjera Židova i kršćana, a to je ono na što je upozorio Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, svojim riječima:

"Sigurno ćete slijediti puteve onih koji su bili prije vas, pedalj po pedalj, stopu po stopu, pa kad bi obi ušli u gušterovu rupu, vi biste ih i tamo slijedili."

Ashabi upitaše: 'Misliš li na Židove i kršćane, o Allāhov Poslaniče?'

*On, sallallāhu 'alehi we sellem, reče: 'A na koga drugog?'*⁴⁵

Ovo, braćo, nije ništa drugo do zla obmana da bi se muslimani odvratili od džihāda, koji im je obavezan, džihāda protiv vladara *murteddā* i ostalih nevjernika. Ovako šejtani u ljudskom obliku dolaze i govore:

---

⁴⁵ Muttefekun 'alejh

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

"A čemu džihād, tegobe i odricanja, kada je solucija (izlaz) – u glasačkim kutijama? Ono što je nama obaveza, kada je šeri'at u pitanju, je – otići i ubaciti listić u kutiju. I, zaista, šejh Bin Bāz je izdao fetwu o dozvoljenosti ovoga. Pa i ako ne pobijedite u ovom krugu, možete pobijediti u sljedećem."

Ovako, ljudi će protraćiti svoje živote, čekajući kako će rezultirati glasačke kutije. Nesumnjivo, najsretniji među ljudima u pogledu ovog šejtanskog puta su različite vrste *tāgūtā* (vladarā otpadnika), koji dozvoljavaju nekima od pripadnika islāma da uđu u parlament, ni zbog čeg drugog osim da bi muslimane odvratili od njihovog džihāda.

Zaista je šejhul-islām Ibn Tejmije, Allāh mu se smilovao, na više mjesta u svojoj knjizi "*Minhādžus-Sunne en-Nebewijje*" spomenuo da je...:
"...imāmet (vođstvo) ustanovljen davanjem zakletve odanosti narodu uz šewka (snagu)".

Slično tome, islamska država u naše doba neće biti utemeljena drugačije, osim sa snagom. Zato čovjek ne treba biti zaveden milionima ljudi koji na parlamentarnim izborima glasaju za one partije, koje izjavljuju da su islamske. Zaista, kada bi od ovih ljudi bilo zatraženo da podignu svoje oružje i da povedu džihad da bi donijeli islamski zakon, oni bi sigurno pobjegli.

Pa kakvu to moć ili snažnu vojsku ovi ljudi imaju protiv kāfirskih vladara? Država pripada onome koji posjeduje snagu, a snaga se sastoji od ljudi i oružja, a onda ojačavanja.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Rezultati parlamentarnih izbora nisu ništa drugo do falsifikati i prevare, koji nisu zasnovani na snazi, a da ne govorimo da nisu zasnovani na pravnom (šeri'atskom) dokazu. Uz sve to, demokratija, sa svojim parlamentima i izborima, nije ništa drugo do obmana koja drogira islamske potencijale i položaje, obmana koja uništava muslimanske potencijale.

Allāh Uzvišeni kaže:

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ

"I oni lukavstva svoja pletu, a Allāh zna za lukavstva njihova, samo što lukavstva njihova ne mogu brda pokrenuti.." ⁴⁶

Kāfiri, ma koliko međusobno različiti bili, pozivaju u demokratiju sve dok ona ispunjava njihove želje. Ali kada se ona jednom bude suprotstavila njihovim interesima – oni će biti prvi koji će je uništiti. To je slično onome kāfiru koji je napravio svog kipa od datula (hurmi), ali kada je ogladnio, pojeo je svoga gospodara kojega je obožavao. Primjeri u vezi ovoga su mnogobrojni i na istoku i na zapadu.

Ali, uslov ispravnosti prinude – koja može biti stvarno smatrana prijetnjom i opravdanjem za činjenje kufra – je da prijetnja sadržava ubijanje, odsijecanje dijela tijela ili kada je

---

⁴⁶ sūra Ibrāhīm, 46. ājet

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

---

mukellef ⁴⁷ izložen žestokom kažnjavanju, i to je mišljenje većine učenjaka, a ujedno i najjače.

Zaključak, moja braćo muslimani, je da su poslanici ti koji imaju pravo da propisuju zakone za narod i da su oni, u stvarnosti, gospodari koji su obožavani mimo Allāha, a oni koji glasaju za njih postavljaju ih kao gospodare mimo Allāha, tako da obje grupe zbog ovoga postaju nevjernici. Allāh Uzvišeni je rekao:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ
إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ
دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَعُولُوا أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

"Reci: 'O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke: da se nikome osim Allāhu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allāha, bogovima ne držimo!' Pa ako oni ne pristanu, vi recite: 'Budite svjedoci da smo mi muslimani!'" ⁴⁸

Zato, nije dozvoljeno ući u parlament, niti učestvovati u izabiranju njegovih članova.

Zaista, postalo vam je jasno da učestvovanje u ovim parlamentima – bilo kandidaturom ili glasanjem – spada u *kufur ekber* (veliki kufr, koji izvodi iz vjere). Štaviše, ako smo rekli da grijesi ne postaju dozvoljeni *nijjetom* (namjerom),

---

⁴⁷ *mukellef* je punoljetna, šeri'atski odgovorna osoba

⁴⁸ sūra Āli 'Imrān, 64. ājet

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

---

već samo specifičnim (posebnim) dokazom iz šeri'ata, onda biste trebali znati da je kufr žešći i veći od *ma'sije* (nepokornosti, tj. malih grijeha). Prema tome, to neće postati dozvoljeno niti nijjetom, niti potrebom niti *maslehom* (pridobijanjem koristi za islām). Ovo zato što pozivanje na *maslehu*, čak i ako su pravni uslovi ispunjeni, nije ništa drugo do idžtihād, a nema idžtihāda u prisustvu jasnog šeri'atskog teksta.

Zaista su neki kāfiri izjavljivali da je njihov nijjet i cilj u činjenju kufra bio približiti se Allāhu. Ali, Allāh je odbacio njihov govor i proglasio ih kāfirima i lažljivcima. Ovo zato što su, ako su se željeli približiti Allāhu, to trebali učiniti sredstvima kojima je On, subhānehu we te'alā, zadovoljan, a ne sredstvima koja je On zabranio. Ovo se pojavljuje u Njegovim riječima:

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

"Iskreno ispovijedanje vjere dug je Allāhu! A onima koji pored Njega uzimaju zaštitnike: 'Mi im se klanjamo samo zato da bi nas što više Allāhu približili' - Allāh će njima, zaista, presuditi o onome u čemu su se oni razilazili. Allāh nikako neće ukazati na Pravi put onome ko je lažljivac i nevjernik."⁴⁹

---

⁴⁹ sūra Ez-Zumer, 3. ājet

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Sām Bin Bāz je rekao:

"I zaista su neki mušrici izjaoljivali da je njihova namjera u obožavanju poslanika i pobožnih ljudi i u uzimanju idolā za gospodare mimo Allāha, bila da se time približe Allāhu i da tako dobiju njihovo posredništvo kod Allāha, Slavljenog i Uzvišenog.

Ali, Allāh je to odbacio i opovrgnuo riječima:

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ
هُؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أُنَبِّئُوكُم بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

"Oni se, pored Allāha, klanjaju onima koji im ne mogu nauditi niti im mogu kakvu korist pribaviti, i govore: 'Ovo su naši zagovornici kod Allāha.' Reci: 'Kako da Allāhu kazujete da na nebesima i na Zemlji postoji nešto, a On zna da ne postoji!' Neka je slavljen On i vrlo visoko iznad onih koje smatraju Njemu ravnim!"⁵⁰

Onda je spomenuo prethodni ajet sure Ez-Zumer.¹¹

Isti je slučaj, zato, sa onim koji uđe u parlament i kaže da je njegova namjera da poziva Allāhu: on je lažov i kafir, pa makar svoj širk Allāhu nazivao *da'wom* (pozivanjem) ka Allāhu.

Zaista je Ibnul-Qajjim, Allāh mu se smilovao, rekao:

"Ako mijenjanje imena i oblika zahtijeva promjenu fetwe i realnosti šeri'ata – onda će vjera sigurno biti izopačena, zakoni će biti promijenjeni i islām će nestati. Pa, šta su mušrici dobili nazivanjem njihovih kipova bogovima, dok oni nisu imali ništa od svojstava ulūhijje (božanstva) i njegovih stvarnosti? Također, šta

---

⁵⁰ sūra Jūnus, 18. ājet

⁵¹ 'Medžmū'ul-Fetāwā' od Bin Bāza, 2. tom, 38. str.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

---

su dobili time što su činjenje širka Allāhu nazivali približavanjem Allāhu?"

...sve dok nije rekao:

"Zato, svim ovim ljudima moramo proučiti:

إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
مِّن رَّبِّهِمُ الْهُدَى

"To su samo imena koja ste im vi i preci vaši nadjenuli, Allāh o njima nikakav dokaz nije poslao; oni se povode samo za pretpostavkama i onim za čim duše žude, a već im dolazi od Gospodara njihova prava uputa." ⁵² ¹¹ ⁵³

Prema tome, fetwa Bin Bāza je pogrešna. Pa uzmite ovu korisnu primjedbu, koje se morate čvrsto pridržavati, a to je da *"grijesi ne postaju dozvoljeni nijjetom, već samo specifičnim šeri'atskim dokazom."*

Ebū Hāmid el-Gazālī, Allāh mu se smilovao, je rekao u već spomenutom govoru:

"Zato džahil (neznalica) ne smije iz općenitosti njegovih riječi, sallallāhu 'alejhi we sellem: 'Djela se cijene prema namjerama', shvatiti da grijeh može biti pretvoren u pokornost (dobro djelo) dobrim nijjetom..."

...sve dok nije rekao:

"Ovo je sve džehl (neznanje) i nijjet neće spriječiti donošenje presude da je to dhulum, agresija i grijeh. Zapravo, njegova

---

⁵² sūra en-Nedžm, 23. ājet

⁵³ *'I'lāmul-Muweqqi'in*¹¹, 3. tom, 130. str.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

---

namjera da učini dobro lošim sredstvom – koje se suprotstavlja zahtjevima šerī'ata – je još jedno zlo. Pa, ako je on svjestan ovoga – onda je on tordoglav spram šerī'ata. Ali ako on to ne zna – onda je on griješan što je neznalica (što ne zna).'⁵⁴

Međutim, ako sam spomenuo da grijesi ne postaju dozvoljeni dobrom namjerom, već samo specifičnim (posebnim) pravnim dokazom, ovo se ne odnosi na sve grijehе. Ovo je zato što postoje zabranjene stvari koje ne postaju dozvoljene ni pod kojim uslovima, dok druge postaju pod nekim uslovima, ali ne i pod drugim, specifičnim dokazom.

Zaista je šejhul-islām Ibn Tejmije spomenuo razliku između ove dvije kategorije:

'Jedna od njih sadrži stvari od kojih zasigurno šerī'at nijednu ne dozvoljava, bilo to zbog nužde ili ne, kao što su širk, el-fawāhiš (razoradne stvari), govor o Allāhu bez znanja i bespravno tlačenje (dhulm). Ovo su četiri stvari spomenute u Njegovim, te'ālā, riječima:

فَلْإِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ
وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا
وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

'Reci: 'Gospodar moj zabranjuje razvrat, i javni i potajni, i grijehе, i neopravdano nasilje, i da Allāhu smatrate ravnim one za koje On nikakav dokaz objavio nije, i da o Allāhu govorite ono što ne znate.'⁵⁵

---

⁵⁴ 'Ihja' Ulumud-Dīn', 3. tom, 130. str.

⁵⁵ sūra el-E'rāf, 33. ajet

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Tako, ove stvari su bile zabranjene u svim šeri'atima (vjerozakonima). Pored toga, Allāh je poslao sve poslanike da ih zabrane i On nije dozvolio ništa od njih ni u kojoj situaciji. Zbog ovoga je ovaj ajet objašnjen u ovoj mekkanskoj suri. Ova zabrana je negirana u vezi stvari mimo njih (tj. osim četiri spomenutih zabranjenih stvari), koje je On zabranio poslije, kao što je krv, meso uginule životinje (strov), svinjsko meso, koje su učinjene zabranjenim u nekim situacijama, ali ne u nekim drugim. Zato, zabrana nije apsolutna.

Isto tako, vino je jednoglasno dozvoljeno piti da bi se tim pijenjem pogurala kost (koja se zaglavila u grlu) i da bi se utolila žeđ prema jednom od dva mišljenja islamskih učenjaka. Što se tiče onih koji to nisu dozvolili, oni su rekli:

'Zaista pijeње vina ne može utoliti žeđ.'

*I to je stav imā Ahmeda. U ovom slučaju, stvar zavisi od gašenja žeđi vinom. Pa, ako se ustanovi da ono gasi žeđ – to je bez sumnje dozvoljeno. Na isti način, svinjsko meso je dozvoljeno da bi se utolila glad. Međutim, potreba žeđi, za koju čovjek smatra da će od nje umrijeti je veća od potrebe gladi, i zbog toga je dozvoljeno piti nečistoće, bez ikakve sumnje. Ovo je samo da bi se ugasila žeđ, ali u suprotnom, mimo toga, ništa od ovoga nije dozvoljeno.'*⁵⁶

Pošto je postalo jasno da demokratija spada u širk ekber (veliki širk), jer je njena stvarnost takva da čini ljude zakonodavnim gospodarima pored Allāha, stoga je širk – kao što je rekao Ibn Tejmije, Allāh mu se smilovao – od definitivno zabranjenih stvari, koje nikad ne mogu biti dozvoljene, niti u nuždi, niti van nužde, niti radi *maslehe* (postizanja koristi). Zaista je Ibn Tejmije rekao:

---

⁵⁶ *'Medžmū'ul-Fetāwā'*, 14. tom, 470. i 471. str.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

---

*"Ali ove stvari ne smiju biti primijenjene na četiri vrste (zabranjenih stvari), zato što širk, govor o Allāhu bez znanja, el-fewāhiš (razorlat), bilo javni ili tajni, i bespravno tlačenje nemaju nikakve veze sa postizanjem koristi."*⁵⁷

Ovakvi su propisi u vezi grijeha koji postaju dozvoljeni specifičnim (posebnim) dokazom i onih koji to nikada ne postaju, osim u *ikrāhu* (bijući prinuđen reći ili počiniti kufr pod prijetnjom ubistvom), u skladu sa njegovim pravnim uslovima. Na žalost, drugi učeni ljudi su slijedili Bin Bāza u njegovoj dozvoli učestvovanja u parlamentu širka, iz razloga potrebe (nužde). Ovakvo slijedenje je zabranjeno i *mezmum* (tj. suprotstavljanje Qur'ānu i sunnetu), a koje ćemo detaljno izložiti i razraditi u šestom poglavlju ove knjige, inšā'Allāh.

Jedan od ovih učenjaka koji su slijedili Bin Bāza u ovome je Sefer el-Hawālī.⁵⁸

Naročito sam ga spomenuo iz dva razloga:

Prvo, on podučava ljude 'aqidi i svjestan je stvarnosti širka i njegovih vrsta.

Drugo, on je napisao knjigu "*Sekularizam*", u kojoj je razjasnio porijeklo demokratije i njenu mnogobožačku stvarnost.

---

⁵⁷ "*Medžmū'ul-Fetāwā*", 14. tom, 476. str.

⁵⁸ na snimljenoj kaseti br. 4661, "El-Hidāje el-Islāmijje", snimljenoj u Damanu, predavanje od 23. 6. 1412. hidžretske godine

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Zato se od svih ljudi od njega najmanje očekivalo da će upasti u ovo slijepo slijedenje koje je *mezzum*, a to je slijediti nekoga, suprotno jasnom šeri'atskom tekstu.

Slijede neki od njegovih govora u vezi demokratije iz njegove knjige '*Sekularizam*'.

El-Hawālī kaže:

*"Jedno od ovih pogrešnih razumijevanja je smatrati teškom primjenu riječi kufra ili džāhilijeta na one koje je Allāh Uzvišeni tako nazvao, kao što su sistemi, situacije i pojedinci, pod izgovorom da ovi sistemi – naročito sekularistički i demokratski – ne poriču Allāhovo postojanje niti odbijaju izvršavanje nekih djela 'ibādeta, i da neki članovi sekularističkog sistema izjavljuju šehādet, praktikuju neka djela 'ibādeta, kao što su namāz, post, hadždž, darivanje i poštovanje učenjaka (!!!) i islamskih organizacija, itd. Pa kažu: 'Prema tome, kako možemo sebi dozvoliti da kažemo da je sekularizam džāhilijet i da su oni koji u njega vjeruju džāhili?' Potpuno je jasno da oni koji izgovaraju ovo pogrešno razumijevanje ne znaju značenje 'Lā ilāhe illAllāh', niti značenje islāma. Ovo ima veze sa našim lijepim mišljenjem o njima. Međutim, nije dozvoljeno da ovo (lijepo, dobro mišljenje o ljudima) bude primjenjeno na većinu učenih ljudi koji koriste ove razloge"*⁵⁹

Sefer el-Hawālī je također rekao:

"Vrijedno je utrošenog vremena malo razmisliti o riječima šejhul-islāma (Ibn Tejmije) da je odmetništvo od zakona vjere veće nego

---

⁵⁹ '*Sekularizam*' od Sefer el-Hawālīja, 687. str.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

---

pobuna (ustanak) originalnog kāfira⁶⁰ protiv njih (zakonā). Ovo je da bi im se reklo (tj. ljudima koji su pogrešno razumijeli) da je ovo upravo ono što je židovsko-kršćanska zavjera naumila da ostvari, kao što je prije spomenuto u savjetu Zuwaimara: ⁶¹ 'Zaista su spletkaroši izgubili nadu u odvođenja muslimana iz okvira njihove vjere i njihovim mamljenjem u ateističke i materijalističke pravce. Stoga, oni su pribjegli, nakon dubokog razmišljanja i planiranja, pravljenju i podržavanju sistema koji vladaju onime što Allāh nije objavio, te učestvovanju u njima, a onda se izjašnjavaju da su muslimani i da imaju poštovanja prema 'aḳīdi u isto vrijeme. Time su oni uništili osjećaj naroda, sebi osigurali njihovo prijateljstvo i drogirali njihovu sojest. Onda su oni požurili da unište Allāhov šeri'at, bivajući sigurni od njihove pobune. Zbog ovoga, gospodari ovih sistema se ne usuđuju priznati da su oni ateisti i ne-religiozni. U suprotnom, oni sa ponosom priznaju da su demokratski, na primjer.'⁶²

Je li normalno očekivati da će on, uprkos ovih svojih riječi, slijedi Bin Bāza u njegovoj fetwi?

U pogledu ovoga, neću propustiti priliku da svakome ko izdaje fetwe ljudima - kakav god njegov status bio - uputim savjet da bude duboko svjestan sredine za koju izdaje fetwu. Ovo u cilju da ne bi bio obmanut od strane onoga koji pita, koji zaodijeva ružnu situaciju u lijepo ruho,

---

⁶⁰ *Asl* (originalni) *kāfir* je osoba koja nikada prije nije prihvatila islām (kršćanin, Židov, budist, hinduist, ateist, sekularist, demokrata) (napomena izdavača)

⁶¹ Ogorčenog kršćanskog misionara i žestokog neprijatelja islāma

⁶² "Sekularizam" od Sefer el-Hawālīja, izdanje Univerziteta "Ummul-Qurā", 1402. hidžretske godine, 692. i 693. str.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

---

baš kao oni koji su zaodjenuli demokratiju širka u "poziv Allāhu".

Zaista, jedan od uslova koji učenjak mora ispuniti da bi bio muftija je da bude svjestan okruženja kome on izdaje fetwu, kao što je Ibnul-Qajjim, Allāh mu se smilovao, rekao u "Ahkām el-Muftī", u četrdeset četvrtoj stvari:

"Kada stvar sadrži lukavo naginjanje ka dobijanju dozvole za neizvršenje obaveze, ka propisivanju nezakonite stvari, prevaru ili obmanu, muftiji je harām da onoga koji ga pita pomogne u tome, vodeći ga ka njegovom cilju ili izdati fetwu u skladu sa spoljašnjim aspektom pitanja, sredstvom kojim onaj koji pita može ispuniti ono što je namjerio.

Ne, već bi muftija trebao biti svjestan ljudskih trikova, obmana i stanja i ne misliti dobro o njima. Uz to, on bi trebao biti oprezan, pametan i dobro obaviješten o ljudskim situacijama i stvarima, i trebao bi biti ojačan (potpomognut) svojim fiqhom u šeri'atu. Ali, ako on nije ovakav – on će odvesti i sebe i druge u zabludu. Mnoge stvari spolja izgledaju divne, dok njihova unutrašnjost (stvarnost) sadrži kovanje zavjere (spletkarenje), obmanu i dhulm.

Zato, neiskusni muftija gleda na spoljašnjost stvari i donese presudu da su one dozvoljene. Suprotno tome, onaj sa dubokim razumijevanjem odmjerava njihove ciljeve i unutrašnjost (stvarnost). Ovako, pred onim prvim (neiskusnim muftijom) falsifikovane stvari prođu neotkrivene, baš kao što falsifikovan novac prođe neprimijećen ispred onoga ko je neznalica o novcu. A drugi (iskusni muftija) otkrije njihove falsifikacije, baš kao što onaj koji se razumije u novac otkrije falsifikat novčića. Štaviše, mnoge lažne stvari su izgovorene od strane čovjeka koji, zbog svog lijepog govora i svog pretvaranja, učini da one izgledaju istinite. Na isti način, mnoge istinite stvari su predstavljene lažnim i ružnima, njegovim lošim izražavanjem.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Zato, svako ko ima malo pameti i iskustva ovo neće ignorisati. Naime, ovakvo je stanje većine ljudi, i zbog velikog broja ovih situacija, nema potrebe navoditi primjere. Zapravo, onaj ko razmisli o svojim lažnim izjavama i bid'atima (novotarijama), uvidjeće da su ih oni koji su ih izgovorili, predstavili u uljepšanim kalupima i prekrili ih riječima koje su primljene kod onih koji ne znaju njihove stvarnosti.^{11 63}

---

⁶³ 'I'lāmūl-Muwaqqi'īn', 4. tom, 229. i 230. str.

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

DOSADAŠNJA IZDANJA "KELIMETUL-HAQQ":

- **Dokazi za obaveznost pokrivanja lica**
(*Ebu Ahmed*)
- **Dokazi da je isbāl harām**
(*Ebu Ahmed*)
- **Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti**
(*'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz*)
- **Bolest irdžā'a**
(*grupa autora*)
- **Šta čini "Lā ilāhe illAllāh", a šta ga poništava?**
(*Hamid 'Alī Khān*)
- **Kome se to priviđaju tekfirovci u Sandžaku i Bosni?**
(*'Proglas o tekfiru'* i odgovori na njega)
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Zalutale sekte sūfija i ši'ija**
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Isukana sablja na psovača Allāha, vjere i Poslanika**
(*Ebū Muhammed el-Maqqdisī*)
- **Šubhe vezane za propis demokratije u islāmu**
(*grupa autora*)

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

- **'Aqīda potpomognute skupine**
(*'AbdulMedžid el-Munī'*)
- **Tewhīd el-hākimijje**
(*grupa autora*)
- **Allāhova pomoć je, zaista, blizu**
(*Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān*)
- **Demokratija je vjera**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- **Obaveze koje je dužan spoznati svaki musliman i muslimanka**
(*šejhul-islām Muhammed bin 'AbdulWehhāb*)
- **Ovo je ono što vam je vaš Gospodar obećao**
(Reagovanje na incident u Novom Pazaru ispred Arap-džamije 3. nov. 2006. god.)
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Podučavanje najvažnijim pitanjima**
(*Ahmed el-Hālidi*)
- **Može li se opravdavati neznanjem u djelima velikog širka i jasnog kufra?**
(*Ebu Muhammed*)
- **Millet Ibrāhīm**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)

Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti

'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

- **'Aqīda ehli-sunneta wel-džemā'ata**
(Metn/tekst sedam velikih djela 'aqīde muslimana na jednom mjestu, u jednoj knjizi:
"Wasitijjska 'aqīda", "Tahāwijeva 'aqīda",
"Kitābut-tewhīd", "Tri načela",
"Otklanjanje sumnji",
"Djela koja izvode iz vjere" i "Šest načela")
- **Šerī'atski hidžāb**
(Kelimetul-Haqq)
- **Istina o Turcima Osmanlijama**
(Ebū Ahmed)
- **Musliman ili mušrik**
(Ebū Hamza)
- **Dokazi za propis prijateljevanja sa mušricima**
(šejh Sulejmān bin 'Abdullāh
bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb)
- **Biografija imama Ahmeda, rahimehullāh**